

re. Et iterio apli iplozare ve
nia onesimo apu d philemo
ne. Modus tal est: pnt salu
tat illu cu vroz e filio: dein
de agit gras deo d bonis co
ru comedās fidei r charitatē
eoz: postea philemonē obse
crat cu ei ipare posset: vt one
simo parcat r gras deo agat
q talē illū recepti vt nō serūū
estimet: s; dilectissimū fratē
ac deinde dicit vt parcat sibi
hospitiū sperati ad ipm ire.

Epistola Pauli ad phile
monē incipit. Ca. I

Paulus vincit. Ad
dicit apls qd ē no
mē dignitat: s; vin
ctus qd ē nomē hu
millitatis: qz nō ipat s orat.
Est ei hic intercessio p onesi
mo. Ideo q humilitatis sūt
cōmōzarat icipiēs ab iurra
sua: vt dignitatē eple sue fa
ceret. Sicut ei pcti cā vinci
ri obprobriū ē: sic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine
re maxima glia est. Et ei tpe
i custodia erat. Ideo ait pau
lus vincit. rē. q. cul? misereri
debes nō esse cā dolozis: qd
eris si miserericors filiū cruci
aueris. b Dilcto. Vel di
ligibili sicut in greco hī q. s.
diligit meret. c Grās ago.
Post salutationē de bonis
grās agit comēdās fidem r
charitatē q iō comēzarat: vt
memozata bonitas moneat
eū ad veniā. d Quā ha.
rē. Quia enī i xpm credebat
r eū diligebat: r factis crede
bat r eos diligebat: r p opa
fidei r charitatis xpo seruit/
bar r sanctis. e At cōica.
rē. Quasi: fidē habes r cha
ritatē i xpo r i sanctis: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
i. vt fides tua cōicas fidei
nrē vel q alijs ex fide tua cō
municas euidēs sit. Et hoc
f In agnitōe om. ho. i. chri.
tesu. i. ita euidēs sit: vt b me
rito cognoscat oē bonū eē in
te p xpm. i. oīm bonoz suffici
entia. Vel ita: Demoz sūz
tui r gras ago. i. oīonib? ha
bit? de hoc. At cōicatio f. r.
Ad est opatio fidei q seruis
xpo r factis. g Euidēs fi
at in agnitōe oīs bo. Que
est b In xpo iesu. i. cū co
gnitōne boni eterni: vt illud
expectet i pmiū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei? cū cogni
tione fiat bonitatis. i. vt tali
mēte operet: vt i futurū ide
expectet pmiū iesu xpm: non
retributionē tpaliū. i. At
scera s. i. filiū scōz charissi
mi v? erga te. p? solate: r re
frigerat? ē qz bonū te p oīa i
uenerūt. l Obscero te. Pa
gnū ē nō d hūili s; d sublimi
si se ieliat r obsecrat. k Se
ner. Seni mag? etar? sicut die
debet obseq. m Et mea vi.
l Obsimū

onesimum. Explicite Argumē
tum. Incipit epistola pauli ad
Philemonem. Capitulum: I

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Paulus vincit christi
iesu et timotheo frat
philemoni dilecto ad
iutori nro: et apie sorori charissi
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et
me r archippo comilitoni nro: et

Postilla venerabilis fratris Nicolai de ly
ra ad Philemonē incipit: Ca. I

Paul' vincit. Dic incipit epla ad
Philemonē: q diuidit i tres p
tes. s. i. salutationē r psecutionē
ibi: Grās ago. r pclusionē. ibi:
Cōfidens. In pzia pte ponit p
sone salutates. cū dicit: Paul' vincit iesu xpi. i.
incarcerat? p fide iesu xpi. Dic nō noiat se apo
stolū qd ē nomē dignitat: s; victū p iesu xpo:
qd ē expmū pietat: eo q intēdebat monere
Philemonē ad pietatē erga onesiū: p q scri
psit hāc eplam Philemoni: vt parebit psequē
do. b Et ti. fra. hūc adiūgit i salutationē qm
erat dilect?. Philemonē: vt sic petito sit mag?
exaudibilis: nō solū p reuerentiā Pauli s; etiā
p amore Am obei. sedo ponit psonē saluta
te. cū dicit: c Philemoni di. adiu. nro. i. ope p
dicatiōis. d At ap. so. ca. Dec vt dicit glo.
erat vroz Philemonis. iō ponit eā i salutio
ne vt inclinet Philemonē ad petitiōis exaudi
tionē. e At ar. cō. nro. i. militia xpi. resisten
do viriliter aduersarijs fidei: r iste noiat ea
dē rōne q r appia. f At ecclesie. i. congregatio
ni fidelū. g Que i do. r. e. nā cū eo plures
habitabāt fideles. tertio ponit optata bona.
cū dicit: h Grās ago. r. exponat scē in pncipio
eplē pcedēt. i. Grās ago. Dic pñr ponit hu
ius eplē psecutio: r diuidit in duas ptes. qz p
mo Paul' captat. Philemonis veniūletia.
sedo format suā petitiōē. ibi: Prop' qd. Cir
ca primū dicit: Grās ago deo meo semp: actu
vel habitu. vel semp. i. oib? tpbus ad b decēt
b? k Memozia tui fa. gras agendo p bo
nis tuis pterit? r depcādo de futurū. l Au
diēs cha. tuā r si. i. comēdationē tue charita
tis r fidei a referētib? mibi. m Quā ha. in
dño iesu. cui seruis fideliter. n Et i oēs scōs
qb? tua bona cōicas misericordis. o At cō.
rē. B referēt ad id qd. s. dicit: Memozia tui faci
ens. i. oīonib? meis. i. orādo: At cōicatio fidei
tue. i. effectū q seruis xpo fidelit? r factis ei? mini
stras misericorditer. p Euidēs si. p receptio
nē pmiū. q In agni. r. i. i. clara viltē dei in
q dē oē bonū. r In xpo i. e. p xpm iesu tāq p
mediatorē nrē. Vel dicit: In xpo iesu: qz bñi refi
ciunt iter? i aspectu sue deitāt? r exteri? i aspe
ctu ei? hūanitatē. s Haudū ei rē. qz bonuz
discipuli redūdat i bonū mgrī. t Quia vi.
rē. cōsolat? ei fuerat eos xbo r etiā necessaria
ministrādo. hāc aut comēdationē r cōsiles nō
faciebat apls ad adulandū: s; vt puocaret ad
mal? bonū: qz dicit? laudata creuit. v Prop'
qd. Hic pñr aplus format petitiōē: r scōo re
monet excusationē. ibi: Forisā ei. Circa pmiū
dicit: Prop' qd. i. p? charitatē de te audis.
r Multa si. ha. r. i. p amore xpi iesu.
y Impandi tibi qd ad rem p. i. qd ē decēs et
rationabile. z Propter charitatē. Inter me
r te mutū. a Magis obscero. cū sis talis
vita et etate. b At paulus sener. ppter qd
magis volo vti depcatione q imperio. vnde r
scribens Timotheo: dicit prima epla. iij. ca.
Seniozē ne increpaueris sed obsecra vt patrē.
c Hūc aut r vincit iesu xpi. q. d. mea senect?
et incarcerationio monere te debent ad acquies
cendum mee depcationi: q subdit cū dicit:
d Obscero te p meo filio. spirituali.
e Quē genui. in fide. f In vinculis ene.
ppter qd teneri? ipm diligo. g Qui tibi all
quū inutilis fuit. tua tollēdo quādo erat infide
lis. h Hūc aut. regeneratus in chris.
i Amibi r tibi vtilis. seruendo fideliter et
mibi r tibi. k Quē remisi tibi. meliozati.
l Tu aut illū vt mea vi. s. i. vt filiū meū cha
rissimū ac si fuisset genitus ex meis viscib?
m Quē ego volueram mecū detinere vt pro
te. qui filius meus es iam diu.

Mibi

Onesimū p̄fugū recurrētē ad diuinū auxiliū cū esset i custodia apls paulus baptizauit vidēs i illo vtilitatē spem: quē sic cōmēdat vt suum animū in illo significet recipi. a. Forstan ei. Ideo dicit: qz omnia hūana dubia: r potuit alia esse cā quare sic deo disposuerit. b. Maxime mihi. Tibi m̄grō tuo frater onesimū. ei offēso p̄rio dño cōfugit ad aplm ad h̄ vt obliteratis pctis vtilis reuertēret in tñm vt nō solū dño suo cōlis fieret meret: s̄ ip̄i m̄grō fra. Et ne philemon: qz dñs s̄ seruū infla- ref: humiliat eū dicēs: frater r i carne: qz ex vno adā oēs: r i dño p̄ fidem. c. Hoc mi. im. Hic excusationē oēm cōuellit: cū sibi ip̄tādū eē dicit: si vel lesit vel debet aliquid. d. Ita ego te rē. i. gaudebo de te i regno dei. si feceris qd rogo. Et qd ē illud subdit: Resice vis. rē. e. Confidēs de obe. rē. Pro uocat eū sic blādiedo vt nō amplī fa- ciat q̄ postulat ab eo. Solet ei fieri vt qd de se videt h̄ sentiri: meliorē se p̄be- at. f. Simul aut r pa. rē. At sollicitiorē eū faciat r ad obediēdū p̄mptio- rē v̄turū se ad illū significat: qz vel h̄ p̄t eū mouere ad veniā.

Incipit ep̄la ad Philemonē. Incipit argumentum ad Hebreos. In primis dicit. Quidā Xitar calūniatores hāc ep̄lam non eē pauli dicere ausi sūt: eo qz nomē ei? i titulo nō habeat r lōge sp̄lādiorē atqz facūdiore stilo q̄ alie resp̄lēdeat: s̄ aut barnabe aut luce vel clemētis vel tertulliani. Quib? in p̄mptu nobis ē r̄ndere. Si enī ideo nō est dīcēda pauli: qz noīe ei? p̄titulata nō est: q̄ nec alicui? illoz: imo nullius oīno cū nulli? nomē habeat in titulo. Ideo aut nomē suū huic ep̄le sic r ceteris nō p̄posuit: qz hebreis odiosus erat q̄b? leg? destructoz videbat. Quia q̄ nō eoz: s̄ gētū erat aplus: nomē suū eis odiosū tacuit: ne p̄scrip̄ti noīs iudicia sequēt? vtilitatē excluderet lectio- nis. Sciēs qz eoz supbiā: suāqz hūilitatē ipe demonstrās: ordinis sui dignitatē noluit anteferre noīando se aplm. S̄ meritū officij sui tacēs supbis: ipe hūilis nō se aplm noīauit: ne supbi idī gnaret. Q̄dō h̄ ep̄la maiorē relucet fa- cūdia q̄ alie: sane mirādū h̄ ē: cū nāle sit vnicuiqz pl? i sua q̄ i aliena valere ligua. Ceteras ei ep̄las apls pegrino. i. greco f̄mōe cōposuit: hāc aut sc̄psit hebraica ligua. Cui? sensū r ordinē re- tinēs lucas post excessū ei? greco f̄mōe cōposuit. Nō ē q̄ mirū si i hac tāto do- c̄rie fulget eloq̄o: xp̄ulsat? q̄ calūnijs aduersariū Xitari nullaten? ābigēduz ē r hāc pauli fore ep̄lam. In q̄ intēdit xpi eminetiā r fidelitū sufficiētā: nec nō r leg? iufficiētā r iutilitatē ostēdere. Paul? doctor egregi? gētū apls m̄- nisteriū suū volēs honorificare iux qd i ep̄la ad romanos ait: Q̄diu qdē sū apls gētū honorificabo misterii meū tētās si q̄ mō ad emulādū puocē carnē meā. Ecclēs hebreoz sc̄psit d̄ emine- tia xpi s̄m vtrāqz naturā r iutilitate le- gis moisaice astruēs mult? modis fidē iesu xpi absqz legalib? sufficere ad iusti- ciā r salutē. legalia x̄o passionē xpi nō mō nō p̄ficere verūcūqz officere q̄rūdā hebreoz supstitiosam traditionē exclu- dens: q̄ xpm cōfidētes legales obfua- t̄ t̄as

te mihi ministraret i viculis euā ^{a b} gelij. ^c Sine consilio aut tuo nihil ^{d e} volui facere: vt ne velut ex neces- ^f sitate bonū tuū esset: sed volun- ^g tarium. ^h Forstan enī ideo disces- ⁱ sit ad horam a te: vt i p̄ternū illū ^k recipias: iam non vt seruū: sed ^l pro seruo charissimum fratrem ^m maxime mihi. ⁿ Quāto autēz ma- ^o gis tibi r in carne et in domino. ^p Si ergo habes me sociū: suscipē ^q illum sicut me. ^r Si autem aliquid ^s tibi nocuit aut debet: hoc mihi i- ^t puta. ^v Ego paul? scripsi mea ma- ^y nu. ^z Ego reddā vt nō dicam tibi ^{aa} qz r te ipsum mihi debes. ^{ab} Ita fra- ^{ac} ter ego te fruar i domino: refice ^{ad} viscera mea in xp̄o. ^{ae} Confidens ^{af} in obediētia tua scripsi tibi: sciēs ^{ag} qm̄ r super id quod dico facies. ^{ah} Simulet para mihi hospitium. ^{ai} Nā spero p̄ ofones v̄ras donari ^{aj} me vobis. ^{ak} Salutat te epaphras ^{al} cōcaptiu? me? in xp̄o iesu marc?: ^{am} aristarchus: demas r lucas adiu- ^{an} tores mei. ^{ao} Gratia dñi nostri iesu ^{ap} christi cū spiritu vestro amen.

Incipit ep̄la pauli ad Philemonē. Argumētū in ep̄stolā ad He- b̄eos incipit. In primis dicēdū est cur apls paul? in hac ep̄la scribenda nō ser- uauerit morē suū: vt vel vocabu- lū noīs sui: vel ordinis describe- ret dignitatē. Hec causa est qz ad eos scribēs q̄ ex circūcisiōe credi- derāt q̄si gētū aplus r nō hebre- ozū: sciēs quoqz eoz supbiā: suā qz humilitatē ipe demonstrās: me- ritum officij sui noluit anteferre. Nā simili mō etiā iohānes apo- stolus p̄pter humilitatē in ep̄la sua nomen suū eadē ratione nō

Tibi ministraret. cū sit seru? tu? r sic mihi ministraret p̄ ip̄m. b. In viculis euāgelij. i. q̄b? sū alligat? p̄ p̄dicatione euāgelij. c. Sine autē p̄s. tuo. i. sine assensu tuo. d. Nihil volui facere. de ei? retentiōe. e. Uti- ne velut rē. i. ne bonū ministeriū qd fieret mihi p̄ eū qd s̄m Xitarē debet dici tuū: eo qz est seru? tuus: videret magis coactū q̄ volūtarium ex pte tua. f. Forstan. Hic p̄r remouet du- plicē excusationē quā posset iste phi- lemon facere. Prima est: qz onesim? ab eo recesserat ip̄o nesciētē: p̄t qd nō debebat ab eo iterū recipi gratio- se. hoc autē excludit apls p̄ hoc qd il- le recessus cedit ad bonū philemōis dicēs: Forstan aut discessit ad horā a te. i. modico tpe qd q̄si nihil repu- tandū est. h. phylisoz. g. Et iter- nū illū reciperes. i. nō solū i p̄ntē ad tuū seruitiū paratū: s̄ etiā in futuro- tecū ad celi gloriā ordinatū. iō sub- dit: h. Jam nō vt seruū sed p̄ ser- uo charis. frater. religione xp̄iana. i. Maxime mihi. i. charissimū eo qz in fide genui eū vt p̄dictū est. k. Quāto aut mag? tibi. i. supple de- bet esse charus magis q̄ ante recess- sum ipsius. l. Et in carne. qz seru? tuus est ad seruicdū tibi corporaliter. m. Et in dño. qz fac? est fidelis ad regnādū tecū eternalit. iō cludit: n. Si ergo habes me sociū. tibi ve- rissima charitate cōiūctū: r accipit si- p̄ quia. o. Suscipe illū sicut me. i. dulciter r benigne. p. Si aut. Hic remouet scda excusationē: quia posset philemon dicere qz onesim? receden- do intulit sibi dānū i p̄sonis vel i su- is reb?: hoc remouet p̄ h̄ qz obligat se ad satisfaciendum. d. Si aut aliqd nocuit tibi: i p̄sona tua aut in fami- lia. q. Aut debet. ex obligationē aliqua. r. Tibi imputa. tanqz de- bitoz. s. Ego paulus scripsi ma- nu mea. hoc dicit ad maiorē certitu- dinē. t. Ego reddā. i. satisfaciā ip̄i dño. q̄ est superior oīm. iō subdit: v. Et nō dicā tibi. cui? subdit rō. cū dicit: r. Qz r teipm rē. i. quia etiam teipsum mihi debes. eo qz es creatura mea in fide catholica r in- structione euāgelica. q. d. minus exigo a te q̄ mihi debeas. y. Ita frater ego te fruar in domino. i. gau- debo de te in deo si feceris q̄ peto. z. Refice viscera mea. cōplendo de- sideriū meum i hoc qd postulo. a. In domino. i. p̄pter dñm p̄inct- paliter. r. p̄pter me secū dario. b. Confidens. Hec est vltima pars vel ep̄stole cōclusio. in qua primo dī- cit se scripsisse philemoni cōfidens de promptitudine sue obedientie di- cens: Confidens rē. r. patet. secūdo mandat sibi hospitii parari ex ami- citia speciali. dicens: Simul autem. tertio salutat eum ex parte sociozum suozum dicēs: Salutat te epaphras cōcaptiu? me? rē. Et vltimo benedi- cit ei r alijs simul dicens: c. Gratia domini nostri iesu christi que est arravit e beate. d. Cum spi- ritu v̄ro. supple sit p̄feratē Amē. **I**ncipit postilla Generabilis fra- tris Nicolai de lyra super ep̄stolam Pauli ad Philemonem.

Ro. 11. b